

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Udrag fra Sparekassen

Citation: Hertz, Henrik: "Udvalgte dramatiske Værker", i Hertz, Henrik: *Udvalgte dramatiske Værker*, udg. af Tredie Bind , 1897, s. 78. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz03val-shoot-idm139896128053488/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte dramatiske Værker

Jacob.

Det er et sandt Ord, Herr Keierjen. Men det er ikke mindre sandt, at naar jeg taler saabanne til Marie, saa seer hun snart og vender mig ryggen. Nei, jeg har taget mine bedste Kisteklæder paa og et Par Stilling i Kommen, at hun dog kan see, hendes Næreste er lugen fattig Pjalt, der skal neie sig slud, for hvert Skridt han vil frem. Menneskerne er eu-gang ikke anderledes. Naar man kommer fra de Lænder, hvor vi har været, saa seer Foll gjerne, at der hænger en Skat Guld og Sølv ved os. — De skulde ikke gjøre det, Herr Keierjen.

Nicolai.

Du kan have Ret i Noget; men Antonie tog dog godt imod mig, uagtet hun ikke vidste Andet, end at jeg er en fattig Strymand.

Jacob.

Gjorde hun? Ja, hun er et uagt, søjont Blod; det kan man ikke regne. Med de Gamle er det en anden Sag; de har det ligesom jeg vil sige Laskie-blokkene paa et Skib. Naar der ikke bliver smurt, piber det. — De skulde ikke gjøre det, Herr Keierjen.

Nicolai.

Har jeg sagt A, maa jeg sige B. Det faldt mig svært nok at helde tætt for Antonie, og jeg var meer end angst for, at hun ikke skulde staae Prøve.

De Gamle bryder jeg mig ikke om. Vil de slaae Brag paa mig, saa lad dem. Men det har ingen Fare. De har lidt selv ondt paa den senere Tid og veed, hvad Trang og Nød vil sige. *(Svæver)* Du skal see, jeg er velkommen. Omsonst er jeg ikke bleven ført ind her i Salen. Maaſtee de i dette Dieblit ſætte Klæderne tilrette, for at tage anſtændigt mod deres Pleieſøn. Kom her, Jacob! *(Beger paa den ene Soffantønde)*. See, her har de ſat Vaſer med friske Blomſter hen og pyntet op. Du ſkal ſee, det er for min Skyld. — Hold nu Alt i Beredſkab. Du kan ſørſt hilſe paa Folkene, og bring ſaa ſiden de Kæſjer og Kifter herop med de Smaating i, jeg har bragt med til dem. — Jacob! jeg har aldrig været ſaa glad ſom idag. Det er en ſtor Lykke at komme hjem og ſtaffe dem Glæde, der engang —

(Hæder).

Jacob.

Der engang, med Deres Tilbedeſe, har ſeet Dem over Skuldrene.

Nicolai.

Nei, nei! det er ikke den Føleſe, der bevæger mig. Jeg vil ikke ydmyge dem; ved Gud, det vil jeg ikke! Men jeg vil vide, om min Kjerlighed bliver gjengjældt, og var jeg ikke ſaa vis i min Sag, ſaa havde jeg maaſtee ikke baaret mig ad, ſom jeg har.